

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 332

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 aprilie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
16.	2	420.	8-9
— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.....		— Hotărâre privind înființarea și organizarea Comisiei Naționale de Drept Internațional Umanitar	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		446.	10-13
Decizia nr. 228 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală.....		— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice privind concesionarea activității instituțiilor publice de spectacole și concerte	
★		464.	13-14
Opinie separată		— Hotărâre privind acordarea unui ajutor	
Decizia nr. 239 din 9 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1532 din Codul civil.....		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 242 din 9 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, cu referire specială la prevederile art. 15 și 22 din acest statut		345.	14-16
		— Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației pentru modificarea și completarea anexei la Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 62/2005 privind categoriile de frecvențe radioelectrice a căror utilizare este liberă.....	
		534.	16
		— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.....	

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea
componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 39, 42 și 60 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.258 din

27 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică în sensul că domnul deputat Adrian Năstase, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru politică externă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 aprilie 2006, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LUCIAN AUGUSTIN BOLCAȘ

București, 10 aprilie 2006.
Nr. 16.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 228

din 7 martie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c)
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Buzamet în Dosarul nr. 6.647/2005 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 28 februarie 2006, în lipsa părților, legal citate, și în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 2 martie 2006 și la 7 martie 2006.

În concluziile sale reprezentantul Ministerului Public a susținut că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, fiind încălcate dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil și cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un tribunal imparțial. S-a motivat, în esență, că judecătorul care admite plângerea și desființează hotărârea procurorului, pe baza probelor existente și apreciate ca suficiente, dispune prin încheiere judecarea cauzei, exercitând astfel atribuții specifice atât funcției de acuzare (punerea în mișcare a acțiunii penale), cât și funcției de judecată (judecarea cauzei în fond).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 6.647/2005, **Tribunalul București — Secția a II-a**

penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Buzamet în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale care consacără dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât „prin soluțiile prefigurate de art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală se impune ca instanța de judecată să se pronunțe asupra fondului înainte de începerea procesului penal“. Se arată că în acest fel instanța de judecată se antepronunță cu privire la vinovăție, „element indispensabil unei fapte penale pentru a fi judecată“.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 278¹ (Plângerea în fața instanței împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată) alin. 8: „*Instanța pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, menținând soluția din rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului în vederea începerii sau a redeschiderii urmăririi penale, după caz. Dispozițiile art. 333 alin. 2 se aplică în mod corespunzător;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reține cauza spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac, aplicându-se în mod corespunzător.“*

Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3), privind dreptul la un proces echitabil, în art. 23 alin. (11), privind prezumția de nevinovăție, și în art. 124 alin. (2), privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea reține următoarele:

Contrar susținerilor autorului excepției, în plângerea formulată împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces. Așadar, prin încheierea pronunțată în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, instanța nu dezleagă fondul pricinii, ci apreciază numai cu privire la legalitatea actului atacat.

Faptul că, potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, după judecarea plângerii împotriva soluției procurorului, instanța pronunță la rândul ei o hotărâre prin care menține această soluție nu poate fi caracterizat ca o împiedicare a accesului la justiție, respectiv o încălcare a dreptului la un proces echitabil, dat fiind că hotărârea aparține în acest caz înseși justiției, iar partea nemulțumită are deschise, tot în justiție, căile de atac prevăzute de lege.

Nu poate fi caracterizată ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil nici reglementarea soluției pe care o pronunță instanța în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, respectiv de admitere a plângerii, cu desființarea rezoluției sau ordonanței atacate și trimiterea cauzei procurorului în vederea începerii sau a redeschiderii urmăririi penale. Aceasta întrucât împotriva încheierii astfel pronunțate persoana nemulțumită are posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de lege, având deplina libertate de a demonstra nelegalitatea acesteia, folosind toate mijloacele procedurale ce caracterizează un proces echitabil.

De asemenea, soluționarea fondului cauzei, în situația în care instanța, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată, reținând cauza spre judecare, constituie o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, reguli cu privire la care textele criticate stabilesc în mod expres că se aplică „*în mod corespunzător*“. Statuând în sensul celor arătate, dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală asigură posibilitatea părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces

echitabil, în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție.

Pentru motivele învederate nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare, prin textele de lege criticate, a prevederilor art. 124 din Legea fundamentală, prin care se consacră principiile înfăptuirii justiției. Aceasta întrucât întreaga procedură de soluționare a plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, în toate cele trei ipoteze prevăzute de dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, se desfășoară în limitele acestor principii constituționale.

Faptul că judecătorul investit cu soluționarea plângerii întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală pronunță o încheiere prin care admite plângerea și desființează rezoluția sau ordonanța atacată nu constituie în sine o prezumție a lipsei imparțialității acestuia la soluționarea fondului cauzei, atunci când o reține spre judecare, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, câtă vreme, așa cum s-a arătat, judecata finalizată prin pronunțarea încheierii de admitere a plângerii are alt obiect decât judecata fondului cauzei. În plus, după investirea instanței în condițiile prevăzute de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, acțiunea penală se exercită tot de către procuror, care, în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale aplicabile în cauză, poate să ceară condamnarea inculpatului, achitarea acestuia sau încetarea procesului penal. Așa fiind, contrar celor arătate de reprezentantul Ministerului Public, nu se poate susține că prin admiterea plângerii reglementate de art. 278¹ din Codul de procedură penală se realizează o „substituire“ a Ministerului Public de către instanța de judecată, în contradicție cu principiul imparțialității justiției. De altfel, Curtea Constituțională a statuat în acest sens, prin Decizia nr. 172 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 22 aprilie 2005, că „judecarea cauzei de către instanță după desființarea rezoluției sau ordonanței de netrimiteră în judecată implică participarea procurorului la judecarea cauzei în calitate de titular al acțiunii publice și exercitarea tuturor atribuțiilor decurgând din această calitate“. Drept urmare, instanța, nici în judecarea plângerii

și nici în judecarea în fond a cauzei, nu îndeplinește acte de urmărire penală specifice fazei urmăririi penale și procurorului, ci numai acte de judecată și da numai soluții judiciare de competența instanței, a judecătorului. Administrarea de probe noi, refacerea probelor administrate de procuror nu sunt acte de urmărire penală, ci acte judiciare, prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului și a elementelor răspunderii penale — pentru a da o hotărâre temeinică și legală. De altfel, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și în căile de atac aplicându-se în mod corespunzător și în ipoteza soluționării cauzei după admiterea plângerii și desființarea actului atacat, judecătorul are posibilitatea să-și manifeste rolul activ și să efectueze o cercetare judecătorească eficientă în vederea aflării adevărului, nefiind afectate în nici un fel garanțiile de independență și imparțialitate a justiției consacrate de art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

Referitor la pretinsa încălcare prin textele de lege criticate a prezumției de nevinovăție, aceasta nu poate fi reținută câtă vreme, așa cum s-a arătat, în plângerea formulată împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, ceea ce nu poate fi interpretat ca o „antepronunțare“ cu privire la vinovăție, așa cum eronat susține autorul excepției.

În sfârșit, Curtea reține că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 278¹ alin. 8 lit. a) în raport de critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 170 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 25 aprilie 2005, precum și asupra constituționalității art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, în acest sens fiind Decizia nr. 73 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 10 martie 2005. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Buzamet în Dosarul nr. 6.647/2005 al Tribunalului București — Secția a II-a penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

OPINIE SEPARATĂ

Nu împărtășesc soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. (8) lit. c) din Codul de procedură penală, adoptată cu majoritate de voturi, pentru următoarele considerente:

În sistemele moderne de drept procesual penal — atât în cele care conservă elemente ale procesului de tip inchizitorial, cât și în cele caracterizate prin contradictorialitate în toate fazele procesului — funcția de acuzare este separată de funcția de judecată. Judecătorul nu pornește din oficiu acțiunea penală, el este investit cu judecarea faptelor prevăzute de legea penală, fie de către procuror, fie de către partea vătămată — în cazurile limitativ prevăzute de lege, în care punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Această separare a funcției de acuzare de funcția de judecată garantează imparțialitatea justiției — trăsătură definitorie, consacrată prin art. 124 alin. (2) din Constituția României, și dreptul oricărei persoane la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reglementarea cuprinsă în art. 278¹ alin. (8) lit. c) din Codul de procedură penală contravine principiilor evocate mai sus în măsura în care permite ca judecarea cauzei în primă instanță să se facă de același judecător care a dispus desființarea rezoluției sau ordonanței atacate căci, în această ipoteză, el va exercita atât funcția de acuzare, cât și funcția de judecată.

În acest sens, este de reținut că prin rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimitere în judecată verificată și desființată de judecător, procurorul a stabilit fie că fapta penală reclamată nu există, fie că fapta nu întrunește trăsăturile constitutive ale unei infracțiuni, fie că, în sfârșit, deși fapta comisă este prevăzută de legea penală, făptuitorul nu poate fi tras la răspundere penală pentru că există o altă cauză de împiedicare a exercitării acțiunii

penale, prevăzută de art. 10 din Codul de procedură penală.

Art. 278¹ alin. (8) lit. c) din Codul de procedură penală prevede că instanța desființează rezoluția sau ordonanța atacată și reține cauza spre judecare atunci „*când probele administrate la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei*”, ceea ce implică constatarea judecătorului că nu există cauza de împiedicare a exercitării acțiunii penale avute în vedere de procuror — altfel, soluția dată de acesta nu ar fi fost desființată — și că făptuitorul este vinovat și poate fi tras la răspundere penală.

În felul acesta, încheierea prin care judecătorul desființează rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată dobândește caracterul unui act procesual de punere sub acuzare sau, în termenii Codului de procedură penală, de punere în mișcare a acțiunii penale. Din acest moment, judecătorul care a pronunțat încheierea nu mai prezintă — în desfășurarea judecății în primă instanță — garanția de imparțialitate impusă de normele constituționale și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Consecvent cu premisele reglementării, și anume că nu există nici o cauză de împiedicare a exercitării acțiunii penale și că *probele administrate la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei*, ar urma ca sentința ce se va pronunța în urma judecării să fie numai o sentință de condamnare. Or, este evident că judecata care ar conduce la pronunțarea unei asemenea sentințe de către însuși judecătorul care a desființat rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată ar fi contrară principiilor imparțialității și echității justiției evocate mai sus.

Pentru aceste motive, opinez că jurisprudența Curții Constituționale trebuia să fie reconsiderată în sensul constatării neconstituționalității dispozițiilor art. 278¹ alin. (8) lit. c) din Codul de procedură penală, în măsura în care permit ca judecarea cauzei în primă instanță să se facă de același judecător care a dispus desființarea rezoluției sau ordonanței atacate.

Judecător,
Nicolae Cochinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 239

din 9 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1532 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1532 din Codul civil, excepție ridicată de Gheorghiuța Manolescu în Dosarul nr. 2.996/CIV/2005 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin avocat E. Buru, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul părții prezente lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției ridicate, având în vedere că nu este motivată în raport cu dispozițiile din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, având în vedere că autorul excepției nu a indicat nici un text constituțional în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.996/CIV/2005, **Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1532 din Codul civil**, excepție ridicată de Gheorghiuța Manolescu

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul art. 1532 din Codul civil este neconstituțional, întrucât în litigiul ce are ca obiect un partaj succesoral, cheltuielile făcute de un terț au fost considerate pasiv al succesiunii, în condițiile în care terțul avea la îndemână acțiunea în pretenții împotriva tuturor moștenitorilor sau împotriva celui care a dat mandatul.

Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că autorul excepției nu a indicat nici o normă constituțională căreia textul de lege criticat i-ar contraveni, ceea ce echivalează cu nemotivarea excepției. De asemenea, arată că susținerile acestuia privesc modul de aplicare și interpretare a legii. În concluzie, consideră că textul criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1532 din Codul civil, excepție ridicată de Gheorghiuța Manolescu în Dosarul nr. 2.996/CIV/2005 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Excepția are ca obiect art. 1532 din Codul civil, text ce are următorul conținut: „*Mandatul este un contract în puterea căruia o persoană se obligă, fără plată, de a face ceva pe seama unei alte persoane de la care a primit însărcinarea*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu invocă în susținerea acesteia nici un text constituțional, arătând doar că unele cheltuieli făcute de un terț au fost considerate pasiv al succesiunii, deși acesta avea la îndemână acțiunea în pretenții împotriva moștenitorilor sau împotriva mandantului.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 sunt neconstituționale numai prevederile de lege „[...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”. Totodată, în temeiul art. 10 alin. (2) din aceeași lege, sesizările adresate Curții trebuie motivate, iar conform art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării. Așa fiind, neindicarea de către autorul excepției a textelor din Constituție cărora le contravin prevederile de lege criticate constituie un motiv de respingere, întrucât excepția ridicată nu este, în sensul Legii fundamentale, o excepție de neconstituționalitate. Dacă instanța de control constituțional s-ar socoti competentă să se pronunțe asupra unei asemenea excepții, ea s-ar substitui părții cât privește invocarea motivului de neconstituționalitate, exercitând astfel din oficiu acest control, ceea ce este inadmisibil.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 9 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, cu referire specială la prevederile art. 15 și art. 22 din acest statut

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, cu referire specială la prevederile art. 15 și 22 din acest statut, excepție ridicată de Cătălina Preda și Societatea Comercială „Dacia Invest” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.538/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal este prezentă autoarea excepției Cătălina Preda, precum și Societatea Comercială „Adisony” — S.R.L., prin avocat Marilena Minjina, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autoarea excepției Cătălina Preda solicită admiterea acesteia, susținând aceleași motive de neconstituționalitate pe care le-a invocat în fața instanței de judecată. Depune două înscrisuri.

Avocatul părții prezente solicită respingerea excepției ca nefondată, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât excepția ridicată privește prevederile Statutului profesiei de consilier juridic, or, controlul constituționalității acestor prevederi excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.538/R/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, cu referire specială la prevederile art. 15 și 22 din acest statut**, excepție ridicată de Cătălina Preda și Societatea Comercială „Dacia Invest” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, și, în special, ale art. 15

și 22 din acest statut contravin dispozițiilor constituționale ale art. 9, 16, 24, 40, 41 și 53, întrucât aduc atingere dreptului de exercitare a profesiei de consilier juridic. Se susține că reglementările cuprinse în aceste prevederi nu se regăsesc printre condițiile legale prevăzute de Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic. Singurele mențiuni ce fac referire la modalitatea de dobândire a calității de consilier juridic sunt cele prevăzute de art. 8 din această lege.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă consideră excepția întemeiată. În opinia acesteia prin prevederile legale criticate, dreptul de asociere a fost transformat într-o „îndatorire”, a cărui nerespectare îngreudește dreptul de a exercita profesia de consilier juridic.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră excepția inadmisibilă, întrucât potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, Statutul profesiei de consilier juridic nu face parte din categoria actelor ce pot fi supuse controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, cu referire specială la prevederile art. 15 și 22 din acest statut. Acest statut a fost adoptat la Congresul Extraordinar al Colegiilor Consilierilor Juridici din România, pentru punerea în aplicare a Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, și a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 29 iulie 2004.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt: art. 9 — referitor la sindicate,

patronate și asociațiile profesionale, art. 16 — privind egalitatea în drepturi, art. 24 — dreptul la apărare, art. 40 — referitor la dreptul de asociere, art. 41 — cu privire la munca și protecția socială a muncii și art. 53 — referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Art. 146 din Constituție, enumerând atribuțiile Curții Constituționale, prevede la lit. d) că aceasta „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și*

ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; [...]”, dispoziție preluată și de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Statutul criticat nu se încadrează în aceste categorii de acte normative. În aceste condiții, instanța de judecată, potrivit alin. (6) al art. 29 din Legea nr. 47/1992, trebuia să respingă excepția printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională. Întrucât aceasta nu a aplicat dispozițiile legale menționate, Curtea urmează să respingă excepția, ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Statutului profesiei de consilier juridic, în ansamblu, cu referire specială la prevederile art. 15 și 22 din acest statut, excepție ridicată de Cătălina Preda și Societatea Comercială „Dacia Invest” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.538/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea și organizarea Comisiei Naționale de Drept Internațional Umanitar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În scopul îndeplinirii obligațiilor ce revin României în baza tratatelor internaționale din domeniul dreptului umanitar, se înființează Comisia Națională de Drept Internațional Umanitar, denumită în continuare *CNDIU*, ca organ consultativ al Guvernului, fără personalitate juridică.

Art. 2. — CNDIU se organizează potrivit prevederilor prezentei hotărâri și funcționează potrivit regulamentului propriu.

Art. 3. — (1) CNDIU este formată din câte un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Educației și Cercetării și al Ministerului Sănătății. Acești reprezentanți sunt desemnați, la nivel de experți, de conducerea instituțiilor respective.

(2) La activitățile CNDIU pot fi invitați, în calitate de observatori, la propunerea președintelui acesteia, membri ai Parlamentului, reprezentanți ai instituției Avocatul Poporului, ai Comitetului Internațional al Crucii Roșii, ai Societății Naționale de Crucea Roșie, ai Institutului Român pentru Drepturile Omului, ai Asociației Române de Drept Umanitar, ai altor instituții guvernamentale și ai organizațiilor neguvernamentale, desemnați de conducerea instituțiilor respective, precum și experți în domeniul dreptului umanitar desemnați de președintele CNDIU.

Art. 4. — CNDIU are următoarele atribuții principale:

a) examinează și propune măsurile necesare la nivel național, în vederea aplicării, respectării și prevenirii violării normelor de drept umanitar cuprinse în instrumentele juridice internaționale la care România este parte;

b) urmărește și analizează transpunerea în legislația internă a normelor internaționale de drept umanitar;

c) emite avize consultative cu privire la proiecte de acte normative în domeniul dreptului umanitar și recomandă ratificarea instrumentelor juridice internaționale din domeniul dreptului umanitar;

d) elaborează Strategia națională de aplicare a dreptului umanitar, care este supusă aprobării primului-ministru;

e) întocmește rapoarte anuale privind stadiul măsurilor de aplicare a dreptului umanitar, care sunt întreprinse de instituțiile reprezentate în CNDIU, precum și cu privire la activitățile pe care le desfășoară în calitate de organ consultativ al Guvernului;

f) promovează difuzarea dreptului umanitar prin sistemul național de educație și cel specific instituțiilor reprezentate, organizează reuniuni științifice, cursuri de formare și de specializare în drept umanitar;

g) colaborează cu comisiile naționale din alte state și cu instituțiile internaționale de profil.

Art. 5. — (1) Conducerea CNDIU este asigurată de un președinte.

(2) Președinția CNDIU se asigură, prin rotație, de Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Justiției, la nivel de secretar de stat. Reprezentanții acestor ministere, desemnați potrivit art. 3 alin. (1), vor continua să facă parte din CNDIU pe perioada în care președinția CNDIU este exercitată de instituția pe care o reprezintă.

(3) Mandatul președintelui este de un an.

Art. 6. — Principalele atribuții ale președintelui sunt următoarele:

- a) reprezentarea CNDIU;
- b) coordonarea activităților CNDIU;
- c) aprobarea constituirii unor grupuri de lucru pe teme de interes;
- d) coordonarea activității financiare a CNDIU.

Art. 7. — În cadrul CNDIU funcționează un Secretariat permanent, asigurat de Ministerul Apărării Naționale. Cheltuielile necesare funcționării Secretariatului permanent vor fi asigurate din bugetul Ministerului Apărării Naționale, iar cheltuielile pentru membrii CNDIU vor fi suportate de către instituțiile care i-au desemnat.

Art. 8. — Principalele atribuții ale Secretariatului permanent sunt următoarele:

- a) asigură administrarea activităților curente;
- b) pregătește sesiunile CNDIU;
- c) informează președintele CNDIU despre problemele cu caracter urgent.

Art. 9. — Conducerea Secretariatului permanent este asigurată de un reprezentant al Ministerului Apărării Naționale, care va îndeplini următoarele atribuții:

- a) asigură coordonarea CNDIU în lipsa președintelui;
- b) convoacă reuniunile CNDIU în sesiuni ordinare sau extraordinare, după caz;
- c) coordonează activitățile Secretariatului permanent.

Art. 10. — (1) CNDIU se întrunește trimestrial în sesiuni ordinare și, ori de câte ori este necesar, în sesiuni extraordinare, la solicitarea a cel puțin o treime din numărul membrilor comisiei. Cererea se depune la Secretariatul permanent.

(2) CNDIU își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

(3) Hotărârile se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor prezenți.

Art. 11. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, CNDIU va elabora regulamentul de funcționare, care va fi aprobat prin ordin comun al conducătorilor ministerelor reprezentate în cadrul CNDIU.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Ministrul apărării naționale,

Teodor Atanasiu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul educației și cercetării,

Mihail Hărdău

p. Ministrul justiției,

Dan Cristian Stoica,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Cătălin Doica,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice privind concesionarea activității instituțiilor publice de spectacole și concerte

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 26 din Legea nr. 504/2004 privind instituțiile publice de spectacole și concerte,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind concesionarea activității instituțiilor publice de spectacole și concerte, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Contractul-cadru de concesiune a activității instituțiilor publice de spectacole și concerte, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

p. Ministrul administrației și internelor,

Mircea Nicu Toader,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 5 aprilie 2006.

Nr. 446.

ANEXA Nr. 1

NORME METODOLOGICE

privind concesionarea activității instituțiilor publice de spectacole și concerte

Art. 1. — Prezentele norme metodologice stabilesc dispozițiile speciale privind organizarea și desfășurarea concesionării activității instituțiilor publice de spectacole și concerte, conținutul-cadru al caietului de sarcini al concesiunii, precum și conținutul contractului-cadru de concesiune.

Art. 2. — Prin *obiect al concesiunii*, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege orice activitate a instituțiilor publice de spectacole și concerte, astfel cum sunt definite prin dispozițiile art. 2 lit. a) din Legea nr. 504/2004 privind instituțiile publice de spectacole și concerte.

Art. 3. — Atribuirea concesiunii activității unei instituții publice de spectacole și concerte se face în baza unui contract prin care o persoană, denumită *concedent*, transmite pentru o perioadă determinată, de cel mult 49 de ani, unei alte persoane, denumită *concesionar*, care acționează pe riscul și pe răspunderea sa, dreptul și obligația de realizare a activității instituției respective, în schimbul unei redevențe.

Art. 4. — (1) Au calitatea de concedent:

a) ministerele sau alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, pentru activitatea instituțiilor publice de spectacole și concerte aflate în subordinea acestora;

b) consiliile județene sau consiliile locale, după caz, pentru activitatea instituțiilor publice de spectacole și concerte aflate în subordinea acestora.

(2) Calitatea de concesionar o poate avea orice persoană fizică sau persoană juridică de drept privat,

română ori străină, care îndeplinește calitățile, capacitățile și condițiile de experiență stabilite de concedent în anunțul de organizare a licitației sau, după caz, în anunțul de primire de candidaturi.

(3) Condițiile de experiență minime ale concesionarilor sunt:

a) cel puțin 5 ani de activitate în unul dintre domeniile prevăzute la art. 2 lit. a) din Legea nr. 504/2004, în funcție de specificul activității concesionate;

b) cel puțin 3 ani de activitate în gestionarea și dezvoltarea programelor/proiectelor culturale.

(4) Condițiile prevăzute la alin. (3) trebuie îndeplinite cumulativ.

Art. 5. — Concesionarea activității unei instituții publice de spectacole și concerte se aprobă pe baza caietului de sarcini al concesiunii, astfel:

a) prin hotărâre a Guvernului, pentru concesionarea activității unei instituții publice de spectacole și concerte aflate în subordinea ministerelor sau a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;

b) prin hotărâre a consiliului județean sau a consiliului local, după caz, pentru concesionarea activității unei instituții publice de spectacole și concerte aflate în subordinea acestora.

Art. 6. — (1) Caietul de sarcini al concesiunii cuprinde condițiile minime pentru licitație.

(2) Caietul de sarcini va cuprinde în mod obligatoriu:
a) condițiile de exploatare a concesiunii și obiectivele de ordin economic, financiar și de mediu urmărite de către

concedent privind exploatarea eficace a activităților ce fac obiectul concesiunii;

b) investițiile pe care concesionarul este obligat să le realizeze și termenele de realizare a acestora;

c) clauzele financiare și de asigurări;

d) regimul bunurilor utilizate de concesionar în derularea concesiunii;

e) obligația concesionarului de a păstra obiectul specific de activitate al instituției;

f) clauze privind personalul angajat și protecția socială;

g) condițiile de accesibilitate la spectacole și concerte;

h) obligațiile privind protecția mediului, stabilite conform legislației în vigoare.

(3) Caietul de sarcini poate cuprinde și una sau mai multe dintre clauzele prevăzute la art. 9 alin. (2) din Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — (1) În cazul procedurii licitației publice deschise cu preselecție, în anunțul de primire de candidaturi, publicat de concedent, se menționează, pe lângă elementele prevăzute de dispozițiile Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, și următoarele:

a) denumirea și sediul concedentului;

b) condițiile de experiență ale concesionarilor;

c) locul unde se poate studia caietul de sarcini al concesiunii;

d) locul de primire a candidaturilor.

(2) În cazul procedurii licitației publice deschise, în anunțul publicat de concedent se menționează, pe lângă elementele prevăzute de dispozițiile Legii nr. 219/1998, cu modificările și completările ulterioare, și următoarele:

a) condițiile de experiență ale concesionarilor;

b) numărul de exemplare în care trebuie depusă oferta.

(3) În cazul procedurii concesionării prin negociere directă, în anunțul publicat de concedent se menționează, pe lângă elementele prevăzute de dispozițiile Legii nr. 219/1998, cu modificările și completările ulterioare, și următoarele:

a) condițiile de experiență ale concesionarilor;

b) cuantumul garanției;

c) locul unde se poate studia caietul de sarcini al concesiunii;

d) termenul și locul de înscriere la negociere, precum și de depunere a ofertelor;

e) locul, data și ora desfășurării negocierilor.

(4) În cazul procedurii concesionării prin dialog competitiv, în anunțul publicat de concedent se menționează, pe lângă elementele prevăzute de dispozițiile Legii nr. 219/1998, cu modificările și completările ulterioare, și următoarele:

a) condițiile de experiență ale concesionarilor;

b) cuantumul garanției;

c) locul unde se poate studia caietul de sarcini al concesiunii;

d) termenul și locul de înscriere la consultări;

e) locul, data și ora desfășurării consultărilor.

Art. 8. — (1) Comisia de evaluare a ofertelor concesionarilor va fi alcătuită astfel:

a) în cazul în care se concesionează activitatea unei instituții publice de spectacole și concerte ce se află în subordinea unei autorități a administrației publice centrale, din reprezentanți ai autorității respective, dintre care cel puțin unul cu pregătire juridică de specialitate, și ai Ministerului Finanțelor Publice, nominalizați în acest scop;

b) în cazul în care se concesionează activitatea unei instituții publice de spectacole și concerte ce se află în subordinea unei autorități a administrației publice locale, din reprezentanți ai autorității respective, dintre care cel puțin unul cu pregătire juridică de specialitate, și ai direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, nominalizați în acest scop.

(2) Comisia de evaluare va fi alcătuită dintr-un număr impar de membri, care nu poate fi mai mic de 5.

(3) Membrii comisiei de evaluare vor fi numiți prin ordin sau hotărâre a concedentului, după caz.

Art. 9. — (1) Președintele comisiei de evaluare este numit de concedent dintre reprezentanții acestuia în comisia de evaluare.

(2) Secretarul comisiei de evaluare este numit de către președinte dintre membrii comisiei de evaluare.

(3) Secretariatul comisiei de evaluare este asigurat de către concedent.

(4) La ședințele comisiei de evaluare președintele poate invita personalități recunoscute pentru experiența și competența lor în domeniul din care face parte obiectul concesiunii, care beneficiază de un vot consultativ.

Art. 10. — (1) Pentru determinarea celei mai avantajoase oferte, comisia de evaluare va avea în vedere criteriile de selecție prevăzute la art. 18 alin. (2) din Legea nr. 219/1998, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Concedentul poate stabili prin instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea procedurii de concesionare, în completarea criteriilor prevăzute la alin. (1), și alte criterii de selecție a ofertelor pe care le consideră necesare, în funcție de specificul activității instituției publice de spectacole și concerte care urmează a fi concesionată.

(3) Ponderea importanței criteriilor de selecție a ofertelor va fi stabilită de către concedent, în funcție de specificul activității instituției publice de spectacole și concerte care face obiectul concesiunii.

Art. 11. — Dispozițiile prezentelor norme metodologice se completează în mod corespunzător cu prevederile Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999, cu modificările ulterioare.

ANEXA Nr. 2

CONTRACT - CADRU

de concesiune a activității instituțiilor publice de spectacole și concerte

CAPITOLUL I

Părțile contractante

Între ministerul/organul de specialitate al administrației publice centrale/Consiliul Județean/Consiliul Local, cu sediul în, reprezentat prin

având funcția de, în calitate de concedent, pe de o parte,

și

....., persoană fizică (domiciliul, buletinul/carta de identitate)/persoană juridică (actul constitutiv al agentului economic), cu sediul principal în, reprezentat

prin, având funcția de, în calitate de concesionar, pe de altă parte, la data de, la sediul concedentului (alt loc, adresă, etc.), în temeiul Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, și al hotărârii (Guvernului, consiliului județean, orașenesc sau comunal) de aprobare a concesiunii nr. din, s-a încheiat prezentul contract de concesiune.

CAPITOLUL II

Obiectul contractului de concesiune

Art. 1. — (1) Obiectul prezentului contract de concesiune este organizarea activității instituției publice, situată în, în conformitate cu obiectivele concedentului.

(2) Obiectivele concedentului sunt:

- a)
- b)
- c)
- d)

(3) În derularea prezentului contract de concesiune, concesionarul va utiliza următoarele categorii de bunuri:

- a) bunuri de retur
- b) bunuri de preluare
- c) bunuri proprii

CAPITOLUL III

Termenul

Art. 2. — (1) Durata concesiunii este de ani, începând de la data de

(2) Contractul de concesiune poate fi prelungit pentru o perioadă egală cu cel mult jumătate din durata sa inițială.

CAPITOLUL IV

Redevența

Art. 3. — Redevența este de lei, plătită anual/lunar, în conformitate cu caietul de sarcini (detalii cu privire la modul de plată).

CAPITOLUL V

Plata redevenței

Art. 4. — (1) Plata redevenței se face prin conturile: — contul concedentului nr., deschis la Banca

— contul concesionarului nr., deschis la Banca

(2) Neplata redevenței sau executarea cu întârziere a acestei obligații conduce la

CAPITOLUL VI

Drepturile părților

Art. 5. — Drepturile concesionarului

Concesionarul are dreptul de a desfășura, în mod direct, pe riscul și pe răspunderea sa, activitatea ce face obiectul contractului de concesiune.

Art. 6. — Drepturile concedentului

(1) Concedentul are dreptul să inspecteze bunurile concesionate, să verifice stadiul de realizare a investițiilor, precum și modul în care este satisfăcut interesul public prin realizarea activității, verificând respectarea obligațiilor asumate de concesionar.

(2) Verificarea se va efectua numai cu notificarea prealabilă a concesionarului și în următoarele condiții:

(3) La încetarea prezentului contract de concesiune prin ajungere la termen, concedentul are dreptul să își manifeste intenția de a dobândi bunurile de preluare și de a solicita concesionarului încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu privire la aceste bunuri. În termen de concedentul este obligat să își exercite dreptul de opțiune, sub sancțiunea decăderii.

(4) Concedentul are dreptul să modifice în mod unilateral partea reglementară a prezentului contract de concesiune, din motive excepționale legate de interesul național sau local.

CAPITOLUL VII

Obligațiile părților — clauze stabilite în condițiile caietului de sarcini

Art. 7. — Obligațiile concesionarului

(1) Concesionarul este obligat să asigure exploatarea eficientă, în regim de continuitate și de permanență, a activității care face obiectul concesiunii, potrivit obiectivelor stabilite de către concedent.

(2) Concesionarul este obligat să desfășoare în mod direct activitatea care face obiectul concesiunii.

(3) Concesionarul este obligat să plătească redevența.

(4) Concesionarul este obligat să asigure creșterea eficienței în următoarele modalități:

- a)
- b)

(5) Concesionarul are obligația de a indica următoarele:

- a) bunurile aduse ca investiții (datele de identificare a acestora, datele tehnice)
- b) termenele de realizare a investițiilor
- c) investițiile care nu se amortizează pe durata concesiunii
- d) avizele ce trebuie obținute în cazul în care sunt afectate bunuri cu regim special
- e) standardele de calitate a activităților prestate

(6) Concesionarul este obligat să respecte condițiile impuse de natura activității (protejarea secretului de stat, materiale cu regim special, condiții de siguranță în exploatare, protecția mediului, protecția muncii, condiții privind folosirea și conservarea patrimoniului)

(7) La încetarea prezentului contract de concesiune prin ajungere la termen, concesionarul este obligat să restituie concedentului, în deplină proprietate, bunurile de retur, în mod gratuit și libere de orice sarcini.

(8) La încetarea prezentului contract de concesiune, concesionarul este obligat să încheie cu concedentul un contract de vânzare-cumpărare având ca obiect bunurile de preluare, prevăzute ca atare în caietul de sarcini și stabilite prin prezentul contract de concesiune, în privința cărora concedentul și-a manifestat intenția de a le dobândi.

(9) În termen de 90 de zile de la data încheierii prezentului contract de concesiune, concesionarul este obligat să depună, cu titlu de garanție, o sumă de lei, reprezentând o cotă-parte din suma datorată concedentului cu titlu de redevență pentru primul an de activitate.

(10) La încetarea prezentului contract de concesiune din alte cauze decât prin ajungere la termen, excluzând forța majoră și cazul fortuit, concesionarul este obligat să asigure continuitatea activității, în condițiile stipulate în contract, până la preluarea acesteia de către concedent.

(11) În cazul în care concesionarul sesizează existența sau posibilitatea existenței unei cauze de natură să conducă la imposibilitatea realizării activității, va notifica de îndată acest fapt concedentului, în vederea luării măsurilor ce se impun pentru asigurarea continuității activității.

(12) Concesionarul este obligat să continue desfășurarea activității în noile condiții stabilite de

concedent, în mod unilateral, potrivit art. 6 alin. (4), fără a putea solicita încetarea acestuia.

(13) Concesionarul va menține un număr de angajați.

(14) Concesionarul se obligă să plătească % din prima de asigurare.

(15) Alte clauze.

Art. 8. — Obligațiile concedentului

(1) Concedentul este obligat să nu îl tulbure pe concesionar în exercițiul drepturilor rezultate din prezentul contract de concesiune.

(2) Concedentul nu are dreptul să modifice în mod unilateral contractul de concesiune, în afară de cazurile prevăzute expres de lege.

(3) Concedentul este obligat să notifice concesionarului apariția oricăror împrejurări de natură să aducă atingere drepturilor concesionarului.

CAPITOLUL VIII

Încetarea contractului de concesiune

Art. 9. — (1) Prezentul contract de concesiune încetează în următoarele situații:

a) la expirarea duratei stabilite în contract, dacă părțile nu convin, în scris, prelungirea acestuia, în condițiile legii;

b) în cazul în care interesul național sau local o impune, prin denunțarea unilaterală de către concedent, cu plata unei despăgubiri juste și prealabile în sarcina concedentului;

c) în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concesionar, prin reziliere, cu plata unei despăgubiri în sarcina concesionarului;

d) în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concedent, prin reziliere, cu plata unei despăgubiri în sarcina concedentului;

e) în cazul în care interesul național sau local o impune, prin răscumpărarea unei concesiuni, care se poate face numai prin act administrativ al organului care a aprobat concesionarea, la propunerea concedentului; în acest caz se va întocmi o documentație tehnico-economică în care se va stabili prețul răscumpărării. În această situație de încetare a concesiunii nu se percep daune;

f) alte cauze de încetare a contractului de concesiune, fără a aduce atingere cauzelor și condițiilor reglementate de lege.

Prezentul contract de concesiune a fost încheiat în exemplare.

Concedent,

.....

Concesionar,

.....

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 119/2003, al art. 5 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 39.120 euro, pentru decontarea serviciilor medicale în străinătate,

(2) La încetarea, din orice cauză, a prezentului contract de concesiune bunurile ce au fost utilizate de concesionar în derularea concesiunii vor fi repartizate după cum urmează:

- a) bunuri de retur;
b) bunuri de preluare;
c) bunuri proprii

CAPITOLUL IX

Clauze contractuale referitoare la împărțirea responsabilităților de mediu între concedent și concesionar

Art. 10. —

CAPITOLUL X

Răspunderea contractuală

Art. 11. — Nerespectarea de către părțile contractante a obligațiilor cuprinse în prezentul contract de concesiune atrage răspunderea contractuală a părții în culpă.

CAPITOLUL XI

Litigii

Art. 12. — (1) Litigiile de orice fel ce decurg din executarea prezentului contract de concesiune sunt de competența instanței judecătorești de drept comun.

(2) Pentru soluționarea eventualelor litigii părțile pot stipula în contractul de concesiune clauze compromisorii.

CAPITOLUL XII

Alte clauze (de exemplu: clauze de reziliere convențională, clauze penale)

Art. 13. —

CAPITOLUL XIII

Definiții

Art. 14. — (1) Prin *forță majoră*, în sensul prezentului contract de concesiune, se înțelege o împrejurare externă cu caracter excepțional, fără relație cu lucrul care a provocat dauna sau cu însușirile sale naturale, absolut invincibilă și absolut imprevizibilă.

(2) Prin *caz fortuit* se înțelege acele împrejurări care au intervenit și au condus la producerea prejudiciului și care nu implică vinovăția paznicului juridic, dar care nu întrunesc caracteristicile forței majore.

(2) Ajutorul se acordă în lei și se suportă din bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin Direcția de Muncă, Solidaritate Socială și Familie a Municipiului București, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(3) Suma aprobată pentru decontarea serviciilor medicale în străinătate va fi transferată de către Direcția de Muncă, Solidaritate Socială și Familie a Municipiului

București către Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, la solicitarea acesteia.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru decontarea serviciilor medicale în străinătate revin Ministerului Sănătății, prin Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 12 aprilie 2006.
Nr. 464.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

DECIZIE

pentru modificarea și completarea anexei la Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 62/2005 privind categoriile de frecvențe radioelectrice a căror utilizare este liberă

În temeiul Legii nr. 510/2004 privind reorganizarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, cu modificările ulterioare, al art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației emite prezenta decizie.

Art. I. — Anexa la Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 62/2005 privind categoriile de frecvențe radioelectrice a căror utilizare este liberă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 15 februarie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Punctul 1 va avea următorul cuprins:**

„1. **Dispozitive cu rază mică de acțiune destinate aplicațiilor nespecifice:**

Banda de frecvențe	Interfața radio
6765 — 6795 kHz	RO-IR 001
13,553 — 13,567 MHz	RO-IR 001
26,957 — 27,283 MHz	RO-IR 001
40,660 — 40,700 MHz	RO-IR 001

138,20 — 138,45 MHz	RO-IR 001
433,050 — 434,790 MHz	RO-IR 001
863 — 870 MHz	RO-IR 001
868,000 — 868,600 MHz	RO-IR 001
868,700 — 869,200 MHz	RO-IR 001
869,400 — 869,650 MHz	RO-IR 001
869,700 — 870,000 MHz	RO-IR 001
2400 — 2483,5 GHz	RO-IR 001
5725 — 5875 MHz	RO-IR 001
24,00 — 24,25 GHz	RO-IR 001
61,0 — 61,5 GHz	RO-IR 001
122 — 123 GHz	RO-IR 001
244 — 246 GHz	RO-IR 001“

2. Punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. Dispozitive cu rază mică de acțiune destinate rețelelor locale pe suport radio (HIPERLAN):

Banda de frecvențe	Interfața radio
5150 — 5250 MHz	RO-IR 004
5250 — 5350 MHz	RO-IR 004
5470 — 5725 MHz	RO-IR 004“

3. Punctul 6 va avea următorul cuprins:

„6. Dispozitive cu rază mică de acțiune destinate sistemelor de control al traficului și siguranței rutiere:

Banda de frecvențe	Interfața radio
63 — 64 GHz	RO-IR 006
76 — 77 GHz	RO-IR 006“

4. Punctul 8 va avea următorul cuprins:

„8. Dispozitive cu rază mică de acțiune destinate alarmelor (inclusiv alarmelor sociale):

Banda de frecvențe	Interfața radio
868,6 — 868,7 MHz	RO-IR 008
869,200 — 869,250 MHz	RO-IR 008
869,250 — 869,300 MHz	RO-IR 008
869,650 — 869,700 MHz	RO-IR 008
869,3 — 869,4 MHz	RO-IR 008
169,4750 — 169,48750 MHz	RO-IR 008
169,5875 — 169,600 MHz	RO-IR 008“

5. Punctul 10 va avea următorul cuprins:

„10. Dispozitive cu rază mică de acțiune destinate aplicațiilor inductive:

Banda de frecvențe	Interfața radio
9 — 59,750 kHz	RO-IR 010
59,750 — 60,250 kHz	RO-IR 010
60,250 — 70 kHz	RO-IR 010
70 — 119 kHz	RO-IR 010
119 — 135 kHz	RO-IR 010
135 — 140 kHz	RO-IR 010
140 — 148,5 kHz	RO-IR 010
6765 — 6795 kHz	RO-IR 010
7400 — 8800 kHz	RO-IR 010
13,553 — 13,567 MHz	RO-IR 010
26,957 — 27,283 MHz	RO-IR 010
10,2 — 11 MHz	RO-IR 010
3155 — 3400 kHz	RO-IR 010
148,5 — 1600 kHz	RO-IR 010“

6. Punctul 11 va avea următorul cuprins:

„11. Radiomicrofoane:

Banda de frecvențe	Interfața radio
30,01 — 30,30 MHz	RO-IR 011
30,50 — 32,15 MHz	RO-IR 011
32,45 — 33,10 MHz	RO-IR 011
173,965 — 174,015 MHz	RO-IR 011
174,5 — 175 MHz	RO-IR 011
182 — 183 MHz	RO-IR 011
190 — 191 MHz	RO-IR 011
198 — 199 MHz	RO-IR 011
206 — 207 MHz	RO-IR 011
214 — 215 MHz	RO-IR 011
646 — 647 MHz	RO-IR 011
654 — 655 MHz	RO-IR 011
662 — 663 MHz	RO-IR 011
670 — 671 MHz	RO-IR 011
678 — 679 MHz	RO-IR 011
686 — 687 MHz	RO-IR 011
694 — 695 MHz	RO-IR 011
702 — 703 MHz	RO-IR 011
710 — 711 MHz	RO-IR 011
718 — 719 MHz	RO-IR 011
726 — 727 MHz	RO-IR 011
734 — 735 MHz	RO-IR 011
742 — 743 MHz	RO-IR 011
750 — 751 MHz	RO-IR 011
758 — 759 MHz	RO-IR 011
863 — 865 MHz	RO-IR 011
1785 — 1800 MHz	RO-IR 011“

7. Punctul 12 va avea următorul cuprins:

„12. Dispozitive cu rază mică de acțiune destinate identificării cu ajutorul câmpului electromagnetic (RFID):

Banda de frecvențe	Interfața radio
2446 — 2454 MHz	RO-IR 012
865 — 868 MHz	RO-IR 012
865,6 — 867,6 MHz	RO-IR 012
865,6 — 868 MHz	RO-IR 012“

8. Punctul 13 va avea următorul cuprins:

„13. Implanturi medicale active de putere foarte mică:

Banda de frecvențe	Interfața radio
9 — 315 kHz	RO-IR 013
402 — 405 MHz	RO-IR 013
315 — 600 kHz	RO-IR 013
30 — 37,5 MHz	RO-IR 013“

9. Punctul 18 va avea următorul cuprins:**„18. Aplicații de audiofrecvență fără cordon:**

Banda de frecvențe	Interfața radio
863 — 865 MHz	RO-IR 018
864,8 — 865 MHz	RO-IR 018

Banda de frecvențe	Interfața radio
1795 — 1800 MHz	RO-IR 018
87,5 — 108 MHz	RO-IR 018“

Art. II. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației,
Marius Cătălin Marinescu

București, 7 aprilie 2006.
Nr. 345.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.**

În temeiul prevederilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu completările ulterioare, ale art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 6.3 va avea următorul cuprins:

„6.3. Eliberarea licenței pentru activitățile de intermediere a operațiunilor de transport rutier public (tarif pentru 5 ani) 3.000“

2. Punctul 6.4 va avea următorul cuprins:

„6.4. Eliberarea copiei conforme a licenței pentru activitățile de intermediere a operațiunilor de transport rutier public 100“

Art. II. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 6 aprilie 2006.
Nr. 534.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 115088